

Acum

Nicu Hăloiu

Acum

Tu mi-ai fost nesomnul nopților senine
în acei ani de foc ai tinereții mele,
când privind spre cer, te tot strigam pe tine
și nu mă auzea niciuna dintre stele!

Tu mi-ai fost un dor și mi-ai fost o moarte,
că te-am lăsat atunci, așa ușor,
că am plecat pe-un drum, lăsându-te departe
și nu-ți poți închipui cât îmi era de dor!

Eu te strigam tăcut, în fiecare noapte,
îmi luai tot somnul meu, până spre zori,
mi-ai fost un dor și mi-ai fost o moarte,
creșteam un visător, un iubitor de flori,
îmi aminteam de tine, pătruns de calzi fiori,
trăind acest blestem, de-a fi plecat departe!

Acum te văd oricum, în fiecare zi,
de-atunci, din acea vreme, de tine sunt flămând,
acum nu-mi ești nesomn, ci vers în poezii,
acum îmi ești de fapt tot ce-am visat să-mi fii,
acum mă rog la noapte, să treacă mai curând!